

Motion till riksdagen

1989/90:Sf69

av Margó Ingvardsson m.fl. (vpk)

med anledning av prop. 1989/90:147 Höjda
studiestödsbelopp m.m. som kompensation för vissa
skatteeffekter

Mot.
1989/90
Sf69-73

Huvudsyftet med den reformerade inkomstbeskattningen är en sänkning av marginalskatterna. Reformen finansieras bl.a. genom höjda priser. Medel- och höginkomsttagare klarar de extra prishöjningarna genom att marginalskattesänkningen medför ökad disponibel inkomst. För studenter liksom andra låginkomsttagare är situationen en annan.

Det är inte rimligt att merparten av kompensationen till studenterna skall utgå som lån, en sådan "kompensation" skulle knappast godtas av någon annan grupp. Studenterna får alltså bidra till de högavlönades skattesänkningar genom att öka på sina lån. Detta är inte rimligt. Vpk instämmer självklart i förslaget om en höjning av studiemedelsbeloppet från 170 till 180 % av basbeloppet per läsår men vi menar att höjningen skall vara på bidragsdelen av studiemedlen.

Regeringen aviserar också en höjning av lånekostnaderna för studiemedel eftersom avdragseffekterna på lån i allmänhet minskar och lånekostnaderna därmed ökar. Eftersom inte studielån varit avdragsgilla finns det ingen logik i att sammankoppla dessa saker. Vpk säger därför nej till det aviserade förslaget att höja det s.k. garantitalet som gäller för studiemedel som uppburits före år 1989.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

1. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om höjning av bidragsdelen av studiemedlen,
2. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om det s.k. garantitalet.

Stockholm den 30 april 1990

Margó Ingvardsson (vpk)

Jan-Olof Ragnarsson (vpk)

Björn Samuelson (vpk)

Ylva Johansson (vpk)